

Spørgsmål 41:

Ad § 25, stk. 3, spørges, hvor anmeldelse skal finde sted og til hvilket tidspunkt (ved fraværets begyndelse eller ved arbejdsgiverperiodens slutning).

Svar:

Der henvises til vedlagte udkast*) til bekendtgørelse om arbejdsgiverens pligt til at anmelde lønmodtageres fravær samt om anmeldelse af krav om udbetaling af dagpenge (refusion) til arbejdsgivere. Udkastet drøftes for tiden bl. a. med kommunerne og med arbejdsgiverforeningen.

Spørgsmål 42:

Socialreformkommissionens argumentation og indstilling for så vidt angår spørgsmålet om afskaffelse af varighedsbegrænsningen udbedes i koncentreret form.

Svar:**1. Afskaffelse af varighedsbegrænsningen:**

Der henvises til socialreformkommissionens 1. betænkning side 271-77. Kommissionens hovedsynspunkter er følgende:

Såfremt hjælpen kan ydes, indtil vedkommende er raskmeldt, eller indtil vedkommende overgår til at oppebære anden erstatning for nedsættelse af erhvervsevnen, vil der ske en fuldstændig sikring i tilfælde af indtægtsbortfald som følge af sygdom.

Da der ikke kan påvises nogen grund til, at sygdomsramte på et givet tidspunkt skal være henvist til at nøjes med den ofte mindre hjælp efter forsorsloven eller efter revalideringsloven, vil det være rimeligt at afskaffe varighedsbegrænsningen. Men kommissionen fastholder, at dagpenge er en korttidsydelse, så der ikke ydes dagpenge i tilfælde, hvor tilstanden er stationær.

Spørgsmål 43:

Under henvisning til svaret på spørgsmål 5, udbedes

a. en kort redegørelse for, hvorledes man er nået frem til en skønnet merudgift på 230 mill. kr. i forbindelse med ophævelsen af varighedsbegrænsningen, og om dette tal skal reduceres med en forholdsmæssig del af den skønnede besparelse på udgifterne efter forsorsloven (i be-

mærkningerne anslået til 50-60 mill. kr.) og i bekrættende fald med hvor stort et beløb. I denne forbindelse ønskes oplyst, om den skønnede besparelse omfatter såvel udgiften efter forsorslovens § 53, stk. 2, som udgiften efter § 58, stk. 2. Det bedes endvidere anført, hvilken vægt man i forbindelse med skønnet har tillagt de bestræbelser, kommunerne skal udøve i medfør af § 45.

b. Er der i forbindelse med de anførte skøn vedrørende udgiftsformindskelsen ved indførelse af karenstid i lovforslaget taget hensyn til de indtrufne uforudsete svingninger, jfr. tidligere spørgsmål.

Svar:

a. På grundlag af statistik fra dagpengeordningerne i Sverige og Norge er det anslået, at afskaffelsen af 1 års varighedsbegrænsning vil betyde en merudgift på 10-15 pct. i forhold til en ordning som den gældende lønarbejderordning.

Udgifterne til den gældende lønarbejderordning er for 1972-73 anslået til ca. 900 mill. kr. Afskaffes forsørgerbegrebet, vil denne udgift blive forøget med 45-50 mill. kr., hvorefter udgiften ved varighedsbegrænsningens ophævelse for lønarbejdere kan anslås til ca. 110 mill. kr.

Ved beregning af de samlede dagpenge — ca. 90 mill. kr. — der vil blive udbetalt til funktionærer og tjenestemænd, der er syge ud over 1 år, er der taget hensyn til antallet af funktionærer og tjenestemænd, og til at disse har en lavere sygelighed end lønarbejdere, samt til at funktionærers og tjenestemænds indkomst i gennemsnit er højere end lønarbejderes.

De resterende 30 mill. kr. er den skønnede udgift ved varighedsbegrænsningens ophævelse ved ulykkestilfælde og for selvstændige.

De samlede udgifter ved varighedsbegrænsningens ophævelse på 230 mill. kr. skal i henhold til svaret på spørgsmål 42 reduceres med ca. 35 mill. kr., som er den besparelse, der opnås ved, at udgifterne efter forsorslovens § 53, stk. 2 vil blive afholdt efter dagpengeloven. Udgiften efter forsorslovens § 58, stk. 2 indgår i det samlede skøn over besparelsen på grund af karenstidens og varighedsbegrænsningens

*) Se side 97.